शम्भूः। अपां क्षया ऋतस्य गर्भाः। भुवनस्य गोपाः श्येना अतिथयः। पर्व्वतानां ककुभः प्रयुतो न पातारः। वम्रुनेन्द्रꣳ हूयत। घोषेणामीवाꣳश्चातयत॥ १॥

युक्तास्य वहत। देवा ग्रावाण इन्दुरिन्द्र इत्यवादिषुः। ऐन्द्रमचुच्यवुः परमस्याः परावतः। आस्मात् सधस्थात्। ओरोरन्तरिक्षात्। आसु भूतमसुषवुः। ब्रह्मवर्चसं म आसुषवुः। समरे रक्षाꣳस्यवधिषुः। अपहतं ब्रह्मज्यस्य। वाक् च त्वा मनश्च श्रीणीताम्॥ २॥

प्राणश्च त्वापानश्च श्रीणीताम्। चक्षुश्च त्वा श्रोत्रञ्च श्रीणीताम्। दक्षश्च त्वा बलञ्च श्रीणीताम्। ओजश्च त्वा सहश्च श्रीणीताम्। आयुश्च त्वा जरा च श्रीणीताम्। आत्मा च त्वा तनूश्च श्रीणीताम्। शृतोऽसि शृतं कृतः। शृताय त्वा शृतेभ्यस्त्वा। यमिन्द्रमाहुर्वरुणं यमाहुः। यं मित्रमाहुर्यमु सत्यमाहुः॥ ३॥

ये देवानां देवतमस्तपोजाः। तस्मै त्वा तेभ्यस्त्वा। मयि त्यदिन्द्रियं महत्। मयि दक्षो मयि क्रतुः। मयि धायि सुवीर्य्यम्। त्रिशुग्ध्यर्मा विभातु मे। आकूत्या मनसा सह। विराजा ज्योतिषा सह। यज्ञेन पयसा सह। तस्य दोहमशीमहि॥ ४॥